

C SURGÓ ÉS V IDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona. Negyedévre: 2 korona. Egyes szám ára 20 fillér.	Társzerkesztők: DR. NAGY SÁNDOR, ügyvéd. KATTER JÁNOS, főgimn. tanár.	KIADÓHIVATAL: Vágó Gyula könyvnyomdája, hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők Hirdetések jutányosan számláznak.
<p>Közeledik a május elseje.</p> <p>Május nálunk egyike a legszebb hónapoknak. A vizáradások ilyenkor már megszűntek, a rét kizöldelt a maga pompájában. Emitt a pacsirta zeng szállva a magasba, amott a fülemile szava hangzik. Megszólal a rigó, megszólalnak a madársereg miliói; egyrészt kellemes perceket szerezve a mezőn dolgozóknak, másrészt örömet szerezve egymásnak is, mikor pl. a fülemilének a rigó válasza s viszont a fülemile a rigónak.</p> <p>Mégis minden madárfaj a maga fájának felel legszívesebben és nem egyszer szinte versenyre kelnek az éneklők; de énekkel s nem, hogy csőreikkel vagy karmaikkal, hogy elpusztítsák egymást. E dalban van szerelem, van bánat és bánat, van öröm; mert csak figyelni kell a fülemile, a pacsirta dalát, nem mindig egyforma az, a hangon itt is érezhető: öröm vagy bánat készítteti-e a kis dalost, hogy énekeljen.</p> <p>Egyedül az ember az, a ki különböző színeket tud önmagára ráerősztokolni; egyedül ő az, a ki bánatot s esetleg haragot mutat, midőn a szíve örül;</p>	<p>örömt, midőn szinte úgy érzi, hogy kést forgatnak a szíve táján vagy ő maga forgatja azt másoknál.</p> <p>A május öröme ma már csak keveseknél öröm. Örülünk kétségtelenül a valódi tavasz megjöttének. Mohó vágygal és kíváncsisággal lessük a mezőt, lesz-e termés, a virágzó fákat lesz-e gyümölcs, a szőlővenyigét, lesz-e borunk: de nem tekintünk önmagunkra vissza, hogy a tavasz a mi szíveinkben is valódi tavasz-e? Megujhadtunk-e mi is a tavasszal, miként a természet megujhadt; vigyáztunk-e arra, hogy ki ki a maga mezején, azaz hivatásának megfelelő pályáján, dolgozik-e úgy, hogy termést szép eredményt remélhessen; törődünk azzal, hogy cselekvésünk fája virágzó fa-e, mely busásan hoz gyümölcsöt, és gazdag fűtöket hoz-e venyigénk, vagy olyan fává lett, mely terméketlensége miatt kivágatik és tüzre vetetik?!</p> <p>Mi lehet az oka ennek a, hogy úgy mondjam, bizonyos elfásultságnak? Az, hogy sietünk élni. A fiatalság, a nyíló tavasz, fonnyadt virágokkal kedveskedik tavasz elején. Tüntetni, tün-</p>	<p>tet ugyan most is mint apáink, de, míg apáinkban a valódi hazafiúi tűz lobbantotta lángra a lelkesedést, mostani fiatalságunknál inkább beteges lázrohalmok keltik a tüzet s a lángot, vagyis míg eleink:</p> <p>„Nem lángból füstöt, de füstből csalni ki lángot“ (Horatius) értettek, fiatalságunk majdnem hogy megfordítva cselekszik.</p> <p>Azonban, hogy ne úgy tünjünk föl, mint laudatores temporis acti, meg kell adni, hogy a május hónap ma is megtartotta régi fényét, ma is jelzi a frissülést és ujhodást.</p> <p>Ez a frissülés és ujhodás különösen a munkásosztálynál látszik. Akár a gyári munkásokat vegyük, akár a mezőn dolgozókat. Amazoknál a 8 órai munkaidő szerepelt valamikor és május elseje náluk munkaszünet, emezeknél nem munkaszünet ugyan, de azok az eszmék, melyek a május elsejét szünetnek tartók lelkét megmetyelyezték, ezekben is termékeny talajra találtak.</p> <p>Sokáig mondogattuk egész jóhiszeműleg, hogy a magyarnál nincs meg a táj a szocialisztikus, esetleg anarkisz-</p>
<p>TÁRCA.</p> <p>Szomorú dal.</p> <p>Ha nincs öröm ezen a földtekén, Búra születve mért is élek én? Mért is hordoz e szürke földgolyó? Fáradt vagyok: pihegni volna jó.</p> <p>Előttem az alaktalan jövő; Mögöttem a bú rémes árnya jó S álomlátás csak: mit hoz a jelen Álomtalan, lús, csöndes éjjelen.</p> <p>Szeretni vágytam s megadá az ég: Szeretek most, mint még nem szereték. S kit szeretek, hajh — a szívemre n'nt! Szeretek egy szép angyalarcú nőt.</p> <p>Örök csalódás volt az életem: Hogy ő szeret, elhinni nem merem . . . S e kétely, rág szívemnek rejtekén . . . Búra születve, mért is élek én?</p> <p style="text-align: right;"><i>Cors.</i></p>	<p>Az utolsó csók.</p> <p>— Irta: Vajdai Szabó István. —</p> <p>Kedélyes családi pikniken, igéző hölgyek társaságában vigan, gond nélkül telt az idő.</p> <p>Szünet volt. A vig, fiatal párok a táncról elfáradva kivonultak a poros táncteremből a mellék szobákba, hogy később ujult erővel áldozhassanak Terpsikhóró kisasszony művészetének.</p> <p>Vigan folyt a tréfa s a díszes társaság rózsás kedélyhangulatban volt.</p> <p>A csók, igen a csók volt az eszmecsere tárgya.</p> <p>— É! nem tagadom — szólott egy „fiatal óriás“ — Don Juan — hogy a csók az érzések mámore, nektárja, ambróziája, de csak addig, míg ereinkben az ifjúság tüze forr . . . De mikor már hajunk deressedni kezd, a csók is elveszti varázsát, melegségét s édes íze közé nagy adag keserűség is vegyül . . . Csak egy férfit a legérdekesebb férfiak egyikét, nem tudta a sok tréfa és élez felderíteni e kérdésnél, pedig hát</p>	<p>még bájos táncosnője igéző, beszédes kis szája is sok bohóságot mondott el a — csókról.</p> <p>A sok kérdezősködésre a következő történetet mondotta el feszült várakozás között</p> <p>... Több évvel ezelőtt nagy vihar lepott meg egy este a hegyek között. A felvidéken utaztam. Lakatlan, süttő erdőség vett körül minden oldalról s nagy időbe keült, míg egy az út szélén magánosan álló házikóra bukkantam.</p> <p>Sokáig kopogtattam, mire egy öreg nő jelent meg az ajtóban.</p> <p>Megdöböntem a láttára . . . Arcza sápadt volt, mint a fal s valami nagy, mély fájdalmat olvastam le róla. S emeit könyek homálosították el.</p> <p>Só nélkül bocsátott le és én szinte megkönnyebbülten hallgattam már menhelyemen a vihar éles sikongatásait s a szakadó eső zúhogását.</p> <p>Kopott bútorzatú, de tiszta és barátságos szobában voltam. Az öreg nő egy sarokban helyet mutatott s nem törődve</p>

Nem hull a haj nincs többé kopasz ember.

Szenzáción kelt a gyógyfű kivonatam, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy miképp lehessen meggátolni a megkopaszodást

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat- és piperecikk-kereskedésben. Főraktár: **Török József** gyógyszerára, Király-u. c. 12

Erdélyi főraktár és vesztépviselet: **GÓTH GYULA** illat- és piperecikk nagykereskedőnél, Gyulaférvár-Főter.

Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl. — Egyedüli készítő és szé, elküldési raktára:

Dobé Nándor, uri, női és színházi fodrász, **Budapest Nefejeits-utca 27. szám.**

18-2)

EXIKÁTOR

1 üveg ára 2 kor. 40 fillér.

Felfedeztem és százszoros pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után meg nem szűnik a hajhullás, kopaképződés és mindennemű fejbőrbetegség.

tikus eszmék felburjánzására. A Budapesten fel-fellépő munkás mozgalmakat és sztrajkokat külföldről importált vad csemeteknek hittük és mert a mozgalomnak vezetői tényleg német nyelven terjesztették lázító tanaikat annál nyugodtabban maradtunk.

Fájdalom, hogy nem ringathattuk magunkat valami nagyon sokáig ebben a téves hitünkben. A hódmezővásárhelyi s általában a nagy magyaralföldi munkás lázongások meggyőzhettek mindenkint arról, hogy a nem kellemes import, teljesen vérévé vált a közönséges magyar munkásnak is; és nem kell Pfeiffer, a németül beszélő szocialista, nem kellene zagyva nyelven beszélő társai: a magyar munkás magyarul elmondja ugyanazt, a mit a német mesterek nap-nap után hirdetnek, a magyar munkás kész ellentállani a zsandár szuronyának és nem retten vissza a puskagolyótól sem, ha érni találja.

Való ugyan, hogy a nagy magyaralföldi mozgalmak nem májusban jelentkeznek, hanem aratás idején; de való igaz az is, hogy ezeknek a mozgalmaknak a csirája mégis a május elsei gyári munkás forrongásokkal van szoros rokonságban.

És mert ezzel van rokonságban, nagyon is vegyes örömmel üdvözölhetjük a május elsejét, a melynek révén a magyar közönségbe is becsuszott sok a lelkével voltaképpen meg nem egyező tulajdonság, annyira, hogy a máskor, de még egyáltalában is, legbékésebbnek ismert osztály, zúg, morog miként a zord északi szélvész.

A lázongás, a zúgás, a rombolás hangjai ma már a kisebb helyeket is eltöltötték. A szocializmus még nem-hogy Csurgón, de kisebb helyeken is megnyilatkozik. Ma azonban mégis a mi községünk, Csurgó az a „Convallaria majalis”, az a „Májusi gyöngyvirág” mely szomorú virágot nyit.

A szocializmus nálunk is hódít, sőt itt-ott valóságos anarkia észlelhető, mely kész lenne lerontani a jó lelkek által épített oltárokat is, csak hogy nemtelen, vagy mondjuk enyhítve, szertelen vágyait kielégítse.

Ó te virágokban dúz május, te sok nemes gondolatot lehelsz a nemesen érezni tudókba; te feltárod előttünk a természet szépségeit, bájait; te magaddal ragadsz, hogy szinte halljuk a szférák zenéjét. De ugyancsak te május vagy az, melynek elsejét nem egyszer véresnek mondjuk; te vagy az, a melyen az összetartást és egyetértést bomlasztó eszmék legjobban kísértgetnek; s te vagy az, mely, ha nem is közvetlenül, az alföldi magyarban a hazaszeretet szent lángját előltni készülsz.

A kozmopolita németnek sok a hazája; ámde a magyarnak csak egy van. A német lehet szocialista, mi ne legyünk azok. — Jön a május, kinyílik ez egész természet: nyíljék hát ki a mi szívünk is a tavaszt jellemző remény színben; ne legyünk festett koporsók, melyek belül tele vannak undoksággal.

Reméljük és mindig előbbre törjünk, hogy a keblünkben fogant májusi eszmék, a májusi virágokhoz hasonlóan dúz természet hozzanak a megfelelő időben.

Úgy legyen!

Matter János.

A csurgói ev. ref. egyháznak rendkívüli közgyűlése.

A csurgói ev. ref. egyház rendkívüli közgyűlést tartott május 22-én délután az ev. ref. templomban. — Miután a rendes délutáni könyörgés megvolt, a melyen ut. Verbay lelkész ur egy ritka szép, békítő beszéddel egyengette az utat az egyetértés, összetartás felé, bevonultak a templomba, az istentiszteleten részt nem vett, diszidentekedő atyjaink is egész rendben és tisztességgel.

Verbay úr nyitotta meg a gyűlést igazi keresztényi szellemben folytatva a már könyörgéskor elmondottakat, jelentve egyúttal,

Ismét fájdalmas csend lett a szobában, s csak az asszony egy-egy halk síró hangja szakította azt meg olykor.

— Tudod-e — folytatta bágyadtan a beteg — hogy hatvankét esztendője, hogy ide hoztalak? . . . Milyen sebes szárnyon repült el felettünk az idő . . . Hatvankét év! . . . Nagy idő, boldog idő, szép idő. . . Jó feleség voltál, az Isten áldjon meg . . .

— Aztán gyöngéden magához vonta a felesége fejét s a két öreg ajka egy hosszú, édes csókban forrott össze . . .

Nem bírtam erőt venni feliduláson, s éreztem, hogy könnybe lábadnak szemeim.

— Gyöngye vagyok Ilonám . . . sötétség vesz körül . . . alkonyodik! Így . . . még egy — esőket . . . hadd üdvözöljek annak szent túzában . . . Jó éjtszakát . . . jó éjtszakát! . . .

— Az anyóka megigazította feje párnáit, s fölője hajolva leste lázas pihegését.

A beteg látszólag elaludt, de egyszerre felriadt, felült, fogta mellét hörgés el, majd erőtlennül hanyatlott vissza s néhány görcsös sóhaj után — elcsendesült . . .

Ime tisztelt társaság, ezért nem tudtam én nevetni az itt hallottak felett, mert ez a kis szomorú történet jutott eszembe, mely mélyen be van vésvé szívembe.

. . . A csók sohasem vesztí el varázseréjét, édesességét azok között, a kik egymást igazán szeretik . . .

hogy a protestáns áldozatkészség, a mely a multban már oly sokszor, de sokszor megnyilatkozott, most sem tagadta meg önmagát, hanem áldozatokat hozott azon egyház oltárára, mely sokszor épen a legválságosabb napokban újjá születte, mert tamadtak igaz hivei, kik eltántorodni nem tudnak; fölemlítette, hogy néhány nap alatt, körülbelül 900 korona gyűlt össze önkéntes felajánlások alapján a legújabb templomi költségek fedezésére, majd általános meglepetés közt — egy alapítvány — levelet olvasott föl nem kevesebbről, mint 8000 koronáról, melyet ut. özv. Sarkady Károlyné szül. Nagy Julia asszony tett egyenesen és szoroson az egyház céljaira.

Kilenc pont volt kikötve, a melyek elfogadása mellett az egyházközség tulajdonába megy a 8000 korona. S igoru, komoly pontok; de elmondhatjuk, hogy mind olyanok a melyek az egyház terheit föltétlenül könnyítik s a melyek a már-már nagyon is hanyatló egyházi érzést fejleszteni hivatják s emelni a hitben való buzgóságot, mely alá-alászállt, de legközelebbi, jövőben emelkedni fog föltétlenül.

Megindult a vita. Czukk Mihály olvasta föl az önkészítette iratot, melyet 46 atyjaink aláírt. Hangoztatta benne, hogy a lelkész a nép tudta nélkül költsézik, felhívván egyúttal bizonyos 2000 frtot és azt, hogy mulatságot tart az egyház pénzén ujra csak a nép megkérdezése nélkül. Majd egy új 1000 frtot fedezett föl, a melyhez kétségek férnek s harmadikul óhajta, hogy Verbay ur mondjon le s valamelyik gimn. lelkész-tanár végezze az istentiszteletet.

Erre Pethes János tanítóképző-intézeti tanár és presbiter állott föl, kimutatva, hogy az ő pénztárnoksága idején a számadások mindig meg voltak tekinthetők, továbbá, hogy az adósság nem annyi, a meanyire azt az akadekoskodók emelik és bizonyítva egyúttal, hogy teljes nyugodtan maradhat minden egyháztag, mert az egyház financiai épen nem állanak rosszul. — Beszölt utána Bsznay Sándor kellő tájékoztatással, majd ujra a folyton közbekiabáló Czukk, a ki hét, kilenc egész tizenegyszerig terjedő adósról beszélt, hogy annál esőkönnyösebb ellenállásra biztassa parthiveit.

Utána Bodola egyh.-községi pénztáros betűről-betűre kimutatta, hogy az egyház összes adóssága 1400 frt; hogy a Czukk által felhozott 2000 frt amortizacionális kölcsön, melyet évi 33 frttal rövid idő múlva észrevétlenül letörlesztünk; de Czukk ujra, és ujra beszélt esküdven a maga szavainak igazságára és nem adván hitelt a világos kétszer-kettőnek azaz a számoknak.

Jött a képezdei Horváth tanár beszédje, a ki teljes hűvel előadta, hogy az ő presbitersége és pénztárnoksága idején nem történtek semmi titkok. A mint a multban az egyház érdekéért harcolt, harcolni fog a jövőben is és óvja egyúttal a hamis profétáktól a gyülekezetet.

Verbay úr kezdett beszélni. Erre Czukk Mihály tábora mozogni kezdett kifelé.

Felállt csakhamar Kalocsay Endre és visszamaradtak a mozgó atyjaink de Kalocsay ugyanazt fejtegette, mit az előtő szólók könnyen megérthető tüzes-lelkes beszédben. Hangsúlyozta az özv. Sarkady alapítványának nagy jelentőségét s fölemlítvén azt is, hogy ezidén még a most kivetett adót fizetjük, de jövő évtől kezdve visszamegyünk a régi adóalapra, úgy, hogy igazán seki sem panaszkodhatik majd.

Szóltak még Bóné K., Pethes János fölvilágosítólag és konciliáns szellemben, a mire Fekete nevű, igen értelmes polgár beszélt és elmondotta a maga valójában minden heveskedés és izgágás viselkedés nélkül, hogy mi a nép sóhaja. Ebben legérdekesebb az, hogy a papi szeszio fele különítessék el vagyis ez rokon eszme Czukk Mihály óhajával.

Mult azonban az idő egyre s hogy a már szinte ingerültségig fokozódó gyűlés rendesen oszoljon szét, föltette az elnöklő Verbay ur a kérdést, hogy elfogadják-e a jelenlevők özv. Sarkady alapítványát vagy nem? A többség elfogadta s ezzel a sok te-

többé velem, az ágyhoz lépett, melyen agg férfi feküdt.

Igen tisztos, szép arcú aggastyán volt. Galamb ősz haj és szakáll vonta körül nemes vonásait, melyekkel csak a beesett szemek lázas tüze nem állott összhangban. Melle koronként erősen zihált, arcán lázas proszofok égtek. Lútni lehetett, hogy a „feketeszinű” már ott ólalkodik ágya körül.

Az öreg asszony melléje ült, megsimogatta a beteg forró homlokát, aztán szólanul fogták meg egymás kezét s néztek egymás szemébe szeretettel, hosszan, némán . . . Én nesztelenül figyeltem a két öregre, a kik egészen megfelekedtek roham Valami saját-ságos mély érzés fogott el.

. . . . Künn a romboló vihar, mely dühösen pacskolta az ablakot, bent az óra egyhangú ketyegése mellett — ez a bánatos nyugalom olyan szivettépő volt . . .

A falon lógó fegyver, vadász eszközök sejtették velem, hogy az öreg — erdész, ki nevével itt a hegyek magányában éldegél.

Egyszerre megszólalt a férfi lágy, süttogó hangon!

— Ilonám! . . . A nagy búkk mellé temessetek . . . Közel van ide, könnyen érsz — oda Úgy-e eljössz hozzám gyakran öregem? . . .

— Elmegyek . . . elmegyek . . . tördelő kezeit az anyóka csendesen könyezve.

— Ne sirj édes . . . Nem fáj, hogy meghalok. Te is öreg vagy már, kihoznak hozzám nem sokára s oly édes lesz együtt pihennünk . . .

kintében kínos jelenetekről tarkított gyűlés feloszlott.

Eunyból állott a gyűlés lefolyása. Mindaddig még semmit sem tudunk, hogy megvan-e és mily mértékben az egyházzal való megbékülés, annyi azonban kétségtelen, hogy a ki most is csak kifogásol vádol vaktában, a ki dühöng s másokat is dühös-ségre készít, aki nem ad hitelt a fölvilágo-sítók szavának, csak azért, mert azok kabá-tos emberek illetőleg tanárok; a ki még az összegyűjtött szeretet adományt is oly pénz-nek nevezi, mely után adót kell fizetnie az egyháztagnak a ki az egyház iránt való igazi nemes szeretettől sugalt és felajánlott 8000 koronányi összeget talán csak alszen-te-kedésnek és az egyháztagnak becsapni-akarásnak bélyegezi: az jobb, ha még ma elhagyja egyházait. Mert hiba lehet itt is, ott is, de egy érdemekben megőszült lel-kipásztor, ha van is benne hiba, hisz melyi-künkben nincs? mindig tiszteletet vagy lega-lább sokkalta nagyobb kiméletet érdemel, mint a milyen tiszteletlenséggel és kiméletlen-séggel támadják a mindenáron felforgatást akarók.

— rs.

H i r o k.

— **Hymen.** Laufer Mór, a csurgói takarékpénztári pénztáros, ma esküszik örök hűséget Friedfeld Klementin kis-aszonynak Légradon, minden jót és boldogságot!

— **A protestáns áldoznikészségnek** igen szép példáját látjuk azon önkéntes adományokban, melyek az ev. ref. templom költségeinek fedezéséhez felajánlottak. Nt. Sarkady Károlyné nagylelkű alapítványáról már elöb szóltunk, most azok nevét sorol-juk elő, a kik a vallásos buzgóságtól és a béke óhajától vezetve adakoztak; u. m. dr. Vida Károly főgimn. igazg. 100 koronát, özv. dr. Barla Sándorné urnó, Kondor József főgimn. tanár, Kalocsay Endre főgimn. tanár, Hor-váth József lakatos-iparos, Trencsény Já-nos tkpénztári főkönyvelő 60—60 koronát, Hóke Kálmán máv. főmérnök, dr. Nagy Sán-dor ügyvéd 40—40 koronát, Engel Guidó István főgimn. tanár, Fazekas Sándor főgimn. tanár, Hajas Pál főgimn. tanár, dr. Héjas Imre főgimn. tanár, dr. Horváth József főgimn. tanár 30—30 koronát, Mitócsy István főgimn. tanár, 28 koronát, Bodola László főgimn. tanár, Sirközy Andor jegyző, Szabó Antalné urnó, Horváth János bogár-iparos 20—20 koronát, Bóné Kálmán szbiró, Mattei János főgimnáziumi tanár 15—15 koronát, Gaál Sándor szabó iparos, Kovács Sándor főgimnáziumi tanár, Jakab József szabó-iparos, Zákány Teréz urnó, Kozáry Szé-kely Irma urnó, Gönczné Székely Julia 10—10 koronát, Halka Mór sjegyző, Perger Dénes m. kir. adótsízt, Schreier Béla adótsízt, 5—5 koronát, Vanicsék Lajos pék-iparos, Mol-nár Zsigmond 4—4 koronát, Vanicsék Ferenc bogár-iparos, Székely Erzsébet, Székelyné Dobrai Erzsébet, Kun József 2—2 koronát. Ág. ev. testvér-felekezet hívei közül: Hajas József vendéglős, 10 koronát, Valentné Hanz-licsek urnó 6 koronát adtak. Összejött ösz-szesen 875 korona, vagyis 437 forint 50 kr. Az egyházi ügyek vezetősége őszinte köszö-netét fejezi ki az adakozóknak. Isten fizesse meg.

— **A csurgói ev. ref. főgimnázium** az április 11-iki nemzeti ünnepet, mert vakáci-óra e ett, folyó hó 23-ikán tartotta meg a gimnázium rajztermében. A tanári kar az egész ifjúság és szép számu hölgy- és férfi közönség volt jelen az ünnepélyen. Az „Isten áldd meg a magyart“ énelklése után dr. Vida Karoly tartott rövid, de magvas meg-nyitó beszédet. Utána Kalocsay Endre főgimn. tanár olvasott föl egy gyönyörű elmefuttatást vezelve a szabadelvű eszmék miként terjedtek el, mint valósultak meg nálunk; majd hangoztatva a magyarnak dinasztikus lojalis érzését a haza s a királyélettelésével fejezte be felolvasását. Az éljengés elhangoz-

tával a „Szózat“ énelklése következett s ezzel egytural vége is lett az ünnepélynek.

— **Hidmérleg.** Mi csurgóiak ugyan tud-juk, hogy hol pihennek a hidmérleg tagjai de nem úgy a vidékiek. Heccelődtek is egye-sek különösen a nagyvásár alkalmával, hogy t. i. a csurgóiak hidmérlegüket Berzencén tartják s oda viszik a megmérni valót. mig mások azt rebesgették, hogy a nagykanizsai piarista templom mögött lévő hidmérleghez felállították a csurgóit is; legyen ott két hidmérleg a templom közelében, mig nálunk csak egy, a város kellő közepén kiásott gö-dör marad s két helyen is téglá, hogy hadd gondolkozzék a Csurgón keresztül áruazó a gödör s a felhalmozott téglák jelentősége fölött. Az ilyes felfolyamodott ügynek, mely a megyénél intéződik el, gyorsabb elintéző-sünek kellene lenni; mert az építést betil-tókra és a felfolyamodókra nézve egyaránt kellemetlen az ily hosszú vajudás.

— **Kubelik János** a hirneves ceh muzsikus, a ki Dombóvárott, meg Kapos-várott már megfordult, most f. hó 27-én Deák Péter színigazgató buzgólkodására Nagy-Kanizsán a színházban hangversenyezett. Csurgóról is többen átrándultak a szomszéd-os Kanizsára, hogy gyönyörködjenek a művész játékában.

— **Áttérés.** Ev. ref. atyánkfiaiának mozgalmá mégis valónak és komolynak látszik. Noha a mult vasárnap tartott rendkívüli közgyűlésen kiki meggyőződ-hetett volna arról, hogy az egyház adóssága csekélység, csekélység külön-ösen akkor, ha alapítvány is tevődik s vannak önként adakozók mégis 29-én jelentették be az egyházból való kilé-pésüket. — Allitólág ág. ev. hitre akar-nak térni, bár sokan még a polgárok közül is vaklármanak hajlandók tartani az egész mozgalmat, mert úgy értesül-tek, hogy csak azért mozgolódnak egye-sek, hogy ha lehetséges, minél többet csikarjanak ki az uraktól. (Hát még mi nem kellene? talán tejbé-vajba füröszték az urak a polgárokat, hogy ezek aztán minél nagyobbat nevensenek. A nem egészséges testrészt jobb, ha el-távolíttatik. Szerk.)

— **A legizletesebb** asztali víz a „Krisztály“ szent-Lukácsfürdői hegyiforrás mely mint egészséges ásványvíz, több száz orvos által ajánlva van.

— **Buzaszentelés.** Márk napján szokott megenni az u. n. buzaszentelés. Legtöbb helyen a napján tartják, nálunk Csurgón azonban a rákövetkező vasár-napon. Kétségtelen, hogy ez egyike a legszebb katolikus szertartásoknak, hogy megáldván a vetést az ég áldá-sát kéri hogy gyümölcsöző legyen a termés. Rómában állitólág a vatikáni kertekből Márk napján érett cseresnyével kedveskednek a pápának. Ott lehet; de nálunk legalább is egy hónap kell még, hogy idevaló cseresznyetermést izleljük.

— **Három borbélyműhely** volt városunk-ban, de ime egyszerre csak arra ebretünk föl hogy a legfiatalabb borbélyműhely ajtaja zárva maradt s volt gazdája elmenéséről misztikus hírek keringenek.

— **Lesz-e gyümölcs?** Mult számunkban örömmel jeleztek, hogy végre itt a tavasz s tekintve a fák virágfakadását és virágzását nagy gyümölcs-termésről álmódoztunk. Örö-münk alighanem korai volt, mert április 26-án kemény északi szél támadt, este fele hideg eső szakadt, reggelre pedig dér lepte el a mezőt s a házakat, majd nehéz köd ereszkedett le s csak 9 óra felé derült ki az időjárás. Szomorú dolog, ennél szomorúbb mert már évek óta, bár komoly te'ünk nincs, tavaszunk mindig szeszélyes és jó termést már évek óta nem láttunk.

Csarnok.

Tavaszzal.

A tavaszi napnak
Enyelgő sugára
Lágyan hullamozik
A'á a rónára.

Kizöldel a bokor,
Csattog a madárdal,
Bimbón ringó harmat
Játszik a sugárral.

Mindentűt, mindentűt
Felpezsdül az élet,
Csak az én szívemen
Űl rajt az enyészet.

Hippocrates.

Az „Ű“ levele.

Franciából fordította; *Feeske.*

Este van csata után. A sebesült fel-támaszkodik és körülnéz. Az ágyu még morog, felvilánása meg világítja a látóhatárt, egyes golyók röpködnek a levegőben. Halk sohajtás hallatszik. A sebesült az körülnéz és azt hiszi, hogy szemei víziót látnak. A ködbe borult róna elterült előtte, halotak-kal terítve fejüket lehajtva, sörényök felbor-zolva tétován járkálnak a gazdátlan lovak, szemök villog a sötétben, és iszonyattal nyeritenek.

Igen, ő emlékszik, este van csata után és ő meg fog halni — egyedül — segítség nélkül — holdvilágnál.

Madársereg kering fölötte, sűrű kört vonva körülötte. Ezek azon madarak, melyek ma éjjel a holt katonák mellőre ereszkednek.

Karját mozgatja, hogy ezen szörnyű állatokat elhessegesse. „De nem akarok meg-halni, én élek!“ Felszakítja nedves kabátját, ujjai közt meleg sugárt érez. — Az élet ez — az élet melyet annyira szeret.

A kapitány nem akar itt ily elhagyatva meghalni.

Az éjjeli vendégek, kik a halottakat kifosztják, nem fogják zsebeit átkutatni és ereklyéit elvenni, sem azt a gyűrűt mely ujján csillog — Odette gyűrűjét! „Ne, nem! Segítség! Segítség!“ kiált és kiszakít egy csomó fűvet s avval betömi sebet.

„Odette!“ Ime, látja maga előtt kis menyaszonyát, élve tündököve, ugy mint látta az ünnepélyen, melyen katona szívét egy leány bájos mosolyáért elvesztette. „Odette!“

Kezei között csörög egypapírt. A sebes-ült megnézi. Egy szép kellemes gondolat vizsgálja. Egy levél az, mely még meleg, mert szívén pihent. Odette utolsó levele.

A harcmezőn kapta, éppen, midőn a riadót fujták. Ideje nem volt elolvasni. Igy hát gyorsan a mellére tette a levelet és így páncélt alkotott egy nő szerelmes szavaiból. De a golyók magasabban, és biztosan talál-tak, megvetve a szerény papírt.

Most el akarja olvasni a levelet még van idő, ugy éri hogy ez a levél utolsó gyógy-szere, utolsó kenete lesz. A borítékot ajkaira tevő, fogaival elszakítja. Ügyetlenül bonja fel a levelet és az illat, mely abból árad, eltávolítja a harcér dögletes szagát.

Lát, de nem tud megkülönböztetni.

Mit tegyen? Egy kis világosság, egy gyufa fénye elég lenne. Térdein odamászik egy sebesült, ki nyöszörög. „Pajtás van tüzed? de a férfi nem hall, ajkairól egy édes, idegen sóhaj tör elő“ „Anyám!“

A kapitány elgyengülve hanyatlik hátra „Istenem, segítség, hogy ne haljak meg mint egy kutya . . . Segítség! Segítség!“

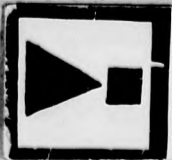
Hátul lidércfények törnek elő a véres mezőn, hangok kiáltanak, feléneke.

A sebesült egy nagyot kiáltott.

Jön a segítség, a mentés, az irgalmas nővér,

„Segítség az Isten szerelméért!“

Egy nő hajlik feleje és szájához illeszti az erősítő italt. „Igyál katona!“ Ösztön-szerűleg iszik egy kortyot, éltetően járja át testét, és figyelmesen nézi a segítő angyalt,

aki vissza adja életét. A lámpás fényénél fehér főkötő alatt, egy keskeny, szép, fiatal arcot lát szemében fájdalom és részvét. Mellette fényes ezüst kereszt csillog. Elszántan odanyújtja a levelet neki.

„Olvassa nővér olvassa.“

Nem fogadja el a levelet.

„Mi az? először sebét kell bekötözni hisz elveszti vért.“

Elkeveredett mozdulattal gyengén viszatolja a sebesült.

„Minék! hisz látja, hogy meghalok, hagyjon engem. Allard Pál vagyok, a 13 ik szakasz kapitánya. Legyen könyörületes, olvassa fel a levelet nekem.“

Már hörög. A nővér engedelmeskedik, hisz a piros vérfolyam már kiapadt, a fű felszívta azt. Ez már egy elítelt és kérését teljesíteni kell. Csak a várakozásnak él már, a remény szól szemeiből, bizonyosan a levélből várja utolsó örömét, mely mint fénysugár fogja a sötétség útjait bevilágítani...

Hát ez egy szerető levele? A nővér mintha a szellő, mely a harctéren kél, szívében halottakat támasztana fel.

Felémeli lámpását és egy fénysugár megvilágítja a papírt. Gyors tekintettel átfutja tartalmát és csalatkozása fájalmas érzelmeket kelt benne. Nem, a mi e levélben áll, nem a szerelem.

„Hisz ön nem is olvas!“ panaszkodik a haldokló szemrehányóan és szemei, melyeket a közeledő halál eltorzít, gyengédségért koldulnak.

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

A lap szellemi részét illető közlemények Matter János főgimnáziumi tanár címére küldendők. Névtelen és ismeretlen aláírású közleményekre nem válaszolunk. Kéziratokat vissza nem adunk.

T-n: Eddig nem olvashattam el. — Vége a nyárnak. Hogy volna? mikor most kezdődik a tavasz. De önél csakugyan vége a nyárnak. — S-r: Lapunk nem nyelvézeti lap s épen azért kérdéseire másutt keressen választ.

2073. Tk. 1899.

Arverési kérvénye Sebestyén Lajos nagykanizsai lakosnak ifju Peti János ih.-berényi lakos ellen.

Arverési hirdetmény és feltételek.

1) Sebestyén Lajos nagykanizsai lakos végrehajtónak ifju Peti János ih.-berényi lakos ellen végreht. ügyében a kérelem következtében a végreht. 828 frt tőke és ennek 1896. november 28-tól járó 80% kamatai 47 frt 60 kr. eddigi már megállapított, — valamint jelenlegi 8 frt és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. 60. t. c. 144 § alapján és a 146. § értelmében a csurgói kir. járásbírótság területén levő az ih.-berényi 69 sztjkvben A I. 1. sor 89, hrsz. 66. szám ház udvar és kerttel — 4 sor 259/c. hrsz. száutó a díofai dűlőben 5 sor 344/a. hrsz. rét a vágási rétek dűlő-650 frt, ezennel meghatározott kikiáltási árban az ezen ingatlan fele részére B. 4 alatt öreg Peti János javára bekebeztett életfogytiglani hasznélvezetijog érintése nélkül — az ezennel csatlakozottnak kimondott Reichenfeld Ignác fia nagy kanizsai cég 46 frt 75 kr. tőke és jár. követelésének a kielégítése céljából elrendeltetik.

2) Az arverés megtartására határidőül 1900. május hó 7-én d. e. 10 órakor

Ihárosberény község házához tüzetik ki. 3) Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10 0/0-át vagyis; 65 frtot készpénzben vagy az 1881. 60. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. I. M. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

4) Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az elsőt az arverés napjától számított 30 nap alatt a másodikat ugyanazon naptól számított 90 nap alatt minden egyes vételári részlet után az arverés napjától számítendő 50% kamatokkal együtt az 1881. évi dec. 6. án 39.415 I. M. sz. a. kelt rendeletben előirt módon a csurgói kir. adóhivatal mint birói letét pénztárnál lefizetni.

5) A bánatpénz az utolsó részletbe fog leszámítatni.

6) Az ezen arverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított arverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi hatóságnál és Ihárosberény község előljárásiágánál tekinthetők meg.

7) Ezen arverésen a fent köröirt ingatlan a kikiáltási áron alol is eladatni fog.

8) Vevő köteles az ingatlant terhelő és az arverés napját követőleg esedékes adókat és átutazási illetéket viselni.

9) Vevő a megvett ingatlan birtokába az arverés jogerőre emelkedése napján lép, és annak haszna őt illeti.

10) A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881. 60. t. c. intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az arverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törv. cikk 187. § a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

11) A tulajdonjognak vevő javára bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

12) Amennyiben a vevő az arverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tenné az általa megvett ingatlanra s az érdekeft felek bármelyikének kérelme következtében az 1881. 60. t. c. 185. § a szerint vevő veszélyére és költségára bánatpénznek elvesztése mellett újabb arverés fog elrendeltetni.

13) Az elrendelt arverés a fentirt tkjvben feljegyeztetni s a C 38. sorsz. a. elutasítás feljegyzés s a 2190/99. sz. szőljegyzés töröltetni rendeltetik.

14) Tekintve, hogy a kikiáltási ár 300 frtot meghalad, ezen arverési hirdetmény törvényszerű kivonata „Csurgó és Vileke“ című hetilapban egyszeri közzé tétel végett végrehajtató ügyvédjének kiadatni rendeltetik a kiutasítatik, hogy a közzételt igazoló lappeldányt az arverés foganatosítására kiküldöttnek adja át.

Amennyiben a fenti ingatlan a szolgálmi jog fentartásával oly árban adassék el, mely a szolgálmi tkvi bejegyzését megelőző 42 frt s jár. fedezése szempontjából ezennel megállapított 70 frt összeget megnem uti, akkor az arverés hatálytalanná válik és a kitűzött határonap után fog arvereztetni.

Ezen arverési hirdetmény és feltételek az összes érdekelteknek megküldeni rendeltetik. Csurgón, 1899. okt. hó 23 ik napján. kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

PRETTENHOFFER kir. albiró.

4453 Tk. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi hogy a kismartoni takarékpénztárnak végrehajtónak Benecik János és ifj. Benecik János végrehajtást szenvedő elleni 2737 kor. 60 fill. tőkekövetelés és járíranti végrehajtás ügyében (a csurgói kir. járásbírótság) területén levő a csicsói 32 sz. tkjvben A I 1-8 sorsz. alatt foglalt Benecik János és ifj. Benecik János nevéen álló a csicsói 82 sz. tkjvben A I 1 2. sorsz. 16 házsz. telki belsőségre 452. korona kikiáltási árban az ezennel csatlakozottnak kimondott Matolcsy József kaposvári ügyvéd 15 frt. 50 kr.

és jár. követelésének a behajtása céljából is elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1900. május hó 10-én d. e. 10 órakor

Csicsó község házánál megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alol is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10 0/0 vagyis 171 kor. 40 fill., 45 kor. 20 fillért készpénzben vagy az 1881. 60. t. c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1900 évi január 31 napján kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

Preppenhoffer kir. aljárásbiró.

2696 tk. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy a kismartoni takarékpénztár végrehajtónak Rozs István és neje Kuhn Julianna surdi lakos végrehajtást szenvedők elleni 2000 frt tőke követelés és jár. iránti ügyében a csurgói kir. járásbírótság területén levő Rozs István nevéen álló a surdi 252 sztjkvben A I. 1-4 sorsz. a. foglalt 39/b. (ház 31. sz. a. udvar és kerte) 51/a. (kert a beltelekben) 194/a. (szántó a téglaszini dűlőben) 269/b. (szántó a hajmáskuton) 943 frt kikiáltási árban — u. ezen tkjvben A + 1 sor 538/a. hrsz. szőlő és pince a felső hegyen 194 frt Rozs Istváné szől, Kuhn Julianna nevéen álló a surdi 324 sztjkvben A + 539/b. hrsz. szőlő és pince a felső hegyen, 178 frt — Rozs Kátóna Istvgn és neje Kuhn Julianna nevéen álló a surdi 448 sztjkvben A + 461 hrsz, rétre a nagyretn, 107 frtban megállapított kikiáltási árban — az ezennel csatlakozottnak kimondott Varga István és neje Imre Erzsébet 2000 frt tőke és jár. követelésének a behajtása céljából is az arverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1900. május hó 21-én d. e. 10 órakor

Surdi község házánál megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alol is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási becsárának 10 0/0-át vagyis 94 frt 30 krt, 19 frt 40 krt, 17 frt 80 krt és 10 frt 70 krt, készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csurgón, 1899. évi nov. hó 9. napján a kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

PRETTENHOFFER kir. albiró.

M.K. EGYETEM
VEGYTANI INTÉZETE:
A
KRISTÁLY
SZT LUKÁCSFÜRDŐI
HEGYIFORRÁS
IGENTISZTA
BICARBONAT
ÁSVÁNYVIZ
KAPHATÓ:
FÜSZERKERESKEDESEKBE
VENDEGLÖKBEN
ÉS MINDEN VASUTI
ÉTKÉZŐ KOCSIBAN.

5000 darab
alkácfa-szőlőkarró
eladó.
Metzli Camill
főeredész
Iháros-Berényben.